

водата. Когато вулканите не са много наддлъбоко, тогава от изригващата лава се образуват цели острови.

Вулкани се срещат както в топлите, така и в студените страни.

Най-забележителния вулкан в Европа — Везувий, се намира в Италия, до брега на морето. В старо време той е засипал два града: Помпей и Херкулан.

У нас, в България, няма вулкани.

Преведе Антон Христов

Таласжм

Слънцето изпрати последните си лъчи да помилват полето и златните житни класове. Пояя хлад откъм реката. Жетварките свиршиха привечерната си песен:

„Слънце зайде зад гора зелена,

Ей юнаци въз гора зелена“.

Свечери се. Жетварките отрязаха последните ржкойки, предметнаха скрпове през рамо и тръгнаха към селото. Из пътя те си бъбреха весело, но щом достигнаха край селските гробища, всички млякнаха. Беше се вече стъмнило. През съборената ограда на гробищата се белееха каменните кръстове. В сред тях се издигаше малка, стара каменна сграда, отдавна запустяла. Постарите в селото казваха, че някога тя била черквица, но кога, никой не знаеше това. Тя бе малка, едва да събере двайсетина човека, с дебели каменни зидове, постлана с плохи. Имаме и здрави дъгови врати на ръждиви железни резета. Вратата нямаше заключачка. При силен вятър вратата се отваряше и затваряше. Зловещите скрибища и удари се разнасяха далеч сред ношната тишина и смръзваха кръвта на случайно закъснелия пътник.

И от тая стара запустяла черквица странеха и стари и млади. Дори воловарчетата и овчарчетата, които обичат да надникват и се увират навсякъде, дори и те странеха от гробищата. А старите бабички разправяха, че там живял таласжм, Той тропал нощем из черквицата, ходел из гробищата. Затова тя и запустяла . . .

Жетварките наблизиха гробищата. Изведенож от там се понесе тропот. Някой удряше във вратата на запустялата сграда. — Таласжм, бягайте! — извика Радка Цончова и побегна. Всички хукнаха след нея. Застигнаха Боне Бързака. Той се връщаше от воденица с кола.

— Бягай, чично Боне, таласжма тропа, — извика една жетварка, като го заминава с тичешком.